

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2021 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Małgorzata Piotrowska

Protokolant: sekr. sad. Anna Kulczyk

Oskarżyciel: -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 października 2021 r.

sprawy o wykroczenie skarbowe przeciwko

S. Y. – synowi J. i A. ur. (...);, w U.,

nr PESEL: (...), ostatnio zamieszkały w (...)-(...) G., ul. (...), obecnie nie można ustalić miejsca zamieszkania lub pobytu w kraju

oskarżonego o to, że:

I/ prowadząc działalność gospodarczą z siedzibą w G. wbrew przepisowi art. 38 ustawy

z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 roku, poz. 1509 ze zm.), w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, tj. w okresie od 20.03.2019 roku do 20.01.2020 roku, nie wpłacał w ustawowych terminach na rachunek Urzędu Skarbowego w G., pobranego podatku dochodowego od wynagrodzeń pracowników za miesiące: 02-12/2019 r. w łącznej kwocie 4.981,00 zł, przy czym kwota uszczuplenia należności podatkowej nie przekracza ustawowego progu, z tym ustaleniem, że do wszczęcia dochodzenia wpłacono 0,00 zł

tj. o wykroczenie skarbowe określone w art. 77 § 3 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 6 § 2 Kodeksu karnego skarbowego.

II/ prowadząc działalność gospodarczą z siedzibą w G. wbrew przepisowi art. 45 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity - Dz. U. z 2018 roku, poz. 1509 ze zm.), w okresie od 20.02.2019 r. do 31.05.2020 r. w sposób uporczywy nie wpłacał w ustawowych terminach na rachunek Urzędu Skarbowego w G. podatku dochodowego od osób fizycznych wynikającego z zaliczek za miesiące 01,03-08,10-12/2019 roku oraz ze złożonego zeznania podatkowego PIT-36 za 2019 rok, którego termin płatności upłynął w dniu 31.05.2020 roku, w łącznej kwocie 112.832,00 zł, z tym ustaleniem, że na dzień wszczęcia dochodzenia pozostała do wpłaty kwota z PIT-36, tj. 56.416,00zł

tj. o wykroczenie skarbowe określone w art. 57 § 1 Kodeksu karnego skarbowego

o r z e k a :

- oskarżonego **S. Y.** uznaje za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie I aktu oskarżenia, tj. wykroczenia skarbowego z art. 77 § 3 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 6 § 2 kks,
- oskarżonego **S. Y.** uznaje za winnego czynu zarzuconego mu w punkcie II aktu oskarżenia, z tym ustaleniem iż łączna wysokość zobowiązania podatkowego wynosi 56.416 zł, tj. wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 kks;

3. w myśl art. 50 § 1 kks na podstawie art. 77 § 3 kks za przypisane w punktach I i II wyroku wykroczenia skarbowe wymierza oskarżonemu **S. Y.** karę 500 (pięćset) złotych grzywny;

4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. W. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) plus 23 % VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu.

5. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej oraz wydatków postępowania, którymi obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II W 621/21	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	S. Y.	prowadząc działalność gospodarczą z siedzibą w	

		<p>G. wbrew przepisowi art. 38 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 roku, poz. 1509 ze zm.), w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, tj. w okresie od 20.03.2019 roku do 20.01.2020 roku, nie wpłacał w ustawowych terminach na rachunek Urzędu Skarbowego w G., pobranego podatku dochodowego od wynagrodzeń pracowników za miesiące: 02-12/2019 r. w łącznej kwocie 4.981,00 zł, przy czym kwota uszczuplenia należności podatkowej nie przekracza ustawowego progu, z tym ustaleniem, że do wszczęcia dochodzenia wpłacono 0,00 zł</p> <p>tj. wykroczenie skarbowe określone w art. 77 § 3 w zw. z art. 77 § 1 w zw. z art. 6 § 2 Kodeksu karnego skarbowego.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>S. Y. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w G. przy ul. (...).</p> <p>Oskarżony nie wpłacał w terminie ustawowym podatku dochodowego od osób fizycznych z tytułu wynagrodzeń pracowników za miesiące</p>	zawiadomienia o ujawnieniu zabronionego czynu	2	

<p>02-12/2019 r. wynikającego ze złożonej przez niego deklaracji PIT-4R za 2019 rok.</p> <p>Łączna kwota zobowiązania podatkowego z tego tytułu wyniosła 4981 zł.</p>			
<p>karta weryfikacji deklaracji PIT-4R</p>	3		
<p>deklaracje</p>	10-11v		
<p>1.1.2.</p>	<p>S. Y.</p>	<p>prowadząc działalność gospodarczą z siedzibą w G. wbrew przepisowi art. 45 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity - Dz. U. z 2018 roku, poz. 1509 ze zm.), w okresie od 20.02.2019 r. do 31.05.2020 r. w sposób uporczywy nie wpłacał w ustawowych terminach na rachunek Urzędu Skarbowego w G. podatku dochodowego od osób fizycznych wynikającego z zaliczek za miesiące 01,03-08,10-12/2019 roku oraz ze złożonego zeznania podatkowego PIT-36 za 2019 rok, którego termin płatności upłynął w dniu 31.05.2020 roku, w łącznej kwocie 112.832,00 zł, z tym ustaleniem, że na dzień wszczęcia dochodzenia pozostała do wpłaty kwota z PIT-36, tj. 56.416,00zł</p> <p>tj. wykroczenie skarbowe określone w art. 57</p>	

		§ 1 Kodeksu karnego skarbowego	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony nie przekazywał w ustawowych terminach na rachunek Urzędu Skarbowego podatku dochodowego z tytułu zaliczek za miesiące 1,3-8,10-12/2019 roku oraz wynikającego ze złożonego przez niego zeznania podatkowego PIT-36 za 2019 rok. Łączna kwota zobowiązania podatkowego z tego tytułu wyniosła 56 416 zł	zawiadomienie o ujawnieniu czynu zabronionego	4	
karta weryfikacji deklaracji (...)	6		
lista zaległości	5,9		
Oskarżony nie był dotychczas karany sądownie.	karta karna	19	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	S. Y.		

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
nie dotyczy			
OCena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	karta weryfikacji deklaracji PIT-4R	dokument ten został sporządzony przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała skutecznie ich wiarygodności. Karta zawiera informacje przekazane przez podatnika w ramach złożonej przez niego deklaracji PIT-4R. Sąd nie znalazł podstaw, aby poddawać ją w jakąkolwiek wątpliwość.	
karta weryfikacji deklaracji (...)	dokument ten został sporządzony przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała skutecznie ich wiarygodności. Karta zawiera informacje przekazane przez podatnika w ramach złożonej przez niego		

	deklaracji PIT-4R. Sąd nie znalazł podstaw, aby poddawać ją w jakąkolwiek wątpliwość.		
deklaracje	wiarygodne z tych samych powodów, które zostały wskazane powyżej.		
karta karna	dokument urzędowy, sporządzony przez uprawniony organ, niekwestionowany przez żadną ze stron		
zawiadomienia o ujawnieniu czynu zabronionego	sporządzone przez uprawniony organ tj. Krajową Administrację Skarbową, których wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron.		
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	zeznania świadka B. J.	świadek nie miał żadnej wiedzy dotyczącej popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu, świadek zeznawał jedynie na okoliczności związane z aktualnym miejscem pobytu oskarżonego, co jednak nie miało znaczenia dla merytorycznego	

		rozpoznania niniejszej sprawy.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1	S. Y.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W świetle art. 77 § 1 kks płatnik lub inkasent, który pobranego podatku nie wpłaca w terminie na rzecz właściwego organu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie. Zgodnie z § 3 powyższego przepisu, jeżeli kwota niewpłaconego podatku nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.</p> <p>Art. 6 § 2 kks stanowi z kolei, że dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej</p>			

samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki odstępek czasu uważa się okres do 6 miesięcy.

Zarzucany oskarżonemu czyn polegający na dwóch lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem tej samej sposobności nie odprowadzania zaliczek na podatek dochodowy wbrew obowiązki leżącemu po stronie pracodawcy czyli płatnika składek na podstawie art. 38 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom za poszczególne miesiące w ustawowym terminie, przy uszczupieniu podatku dochodowego od osób fizycznych nie przekraczającym zgodnie z art. 53 § 3 k.k.s. pięciokrotności minimalnego wynagrodzenia stanowi wykroczenie skarbowe z art. 77 § 3 k.k.s. w zw. z art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

W przypadku gdy pobór przez płatnika zaliczek na podatek dochodowy

następuje ze środków własnych płatnika (np. przy wynagrodzeniach pracowniczych), przez pobranie podatku należy rozumieć wypłacenie pracownikowi wynagrodzenia po odliczeniu uprzednio obliczonej zaliczki na podatek dochodowy od wynagrodzenia tego pracownika. Dla wyczerpania znamion tego czynu nie ma przy tym znaczenia, czy środki pieniężne odpowiadające wartości zaliczek na podatek dochodowy były w posiadaniu płatnika czy nie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie 1 wyroku.

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	2	S. Y.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 57 § 1 kks odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe podlega podatnik, który uporczywie nie wpłaca w terminie podatku. Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, albowiem			

wbrew przepisowi art. 45 ust 4 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych w okresie od 20.02.2019 r. do 31.05.2020 r. w sposób uporczywy nie wpłacał w ustawowych terminach na rachunek US w G. podatku dochodowego od osób fizycznych wynikającego z zaliczek za miesiące 01,03-08,10-12 w roku 2019, którego termin upłynął w dniu 31 maja 2020 r. w łącznej kwocie 56 416 zł.

Na zaistnienie znamienia uporczywego niewpłacania podatku w terminie, będącego warunkiem odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 k.k.s., może wskazywać zarówno cykliczność zachowań podatnika, polegająca na umyślnym niestosowaniu się do wymogu terminowego płacenia podatku, jak i jednorazowe, ale długotrwałe zaniechanie przez niego uregulowania podatku płaconego jednorazowo, mające miejsce już po terminie płatności tego podatku, a więc gdy ma on uregulować go już jako zaległość podatkową, jeżeli zachowanie to wskazuje, że zamiarem podatnika w momencie upływu terminu płatności podatku było uporczywe jego niewpłacanie, a więc

odsunięcie uregulowania tego podatku na dłuższy okres.

W niniejszej sprawie należało zatem uznać, że oskarżony S. Y. ood chwili powstania zobowiązania podatkowego miał świadomość tego obowiązku i począwszy od pierwszego dnia po upływie płatności do chwili wyrokowania, nie dokonał płatności należnego podatku w żadnej części. Brak też informacji, aby próbował w jakiś sposób uzyskać od organów skarbowych odroczenie płatności czy też rozłożenie jej na raty. Sąd uznał, że tak długi okres braku wpłacania podatku, należy rozpatrywać właśnie w kategorii uporczywości, o której mowa w art. 57 § 1 kks.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. Y.	3	1 i 2	Zgodnie z art. 50 § 1 kks , jeżeli jednocześnie orzeka się o ukaraniu za dwa albo więcej wykroczeń skarbowych, sąd wymierza łącznie karę grzywny w wysokości do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę, co nie stoi na przeszkodzie

orzeczeniu także innych środków za pozostające w zbiegu wykroczenia.

Wykroczenie skarbowe zagrożone jest karą grzywny od 1/10 do 20-krotności minimalnego wynagrodzenia.

Rozważając wymiar kary Sąd miał na względzie wartość należności publicznoprawnej narażonej na uszczuplenie. Z punktu widzenia prewencji indywidualnej na korzyść oskarżonego bez wątpienia przemawiała jego uprzednia niekaralność. Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że wymierzona oskarżonemu kara 500 zł grzywny a zatem nieznacznie przekraczająca dolny próg zagrożenia, będzie adekwatną karą, czyniącą również zadość dyrektywom przewidzianym w art. 13 § 1 kks. W ocenie Sądu jest ona adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu zabronionego a także nie przekracza ona stopnia winy oskarżonego.

Wprawdzie w przedmiotowej sprawie, z uwagi na prowadzenie sprawy według przepisów regulujących postępowanie w stosunku do nieobecnych, nie zdołano ustalić aktualnej sytuacji zarobkowej,

			<p>majątkowej i osobistej oskarżonego, to jednak w ocenie Sądu niezależnie od powyższych okoliczności, kara ta nie może jawić się jako rażąco surowa. Wszak oskarżony jak wynikało z zeznań świadka, wyjechał za granicę w celach zarobkowych, należy zatem żywić przekonanie, że będzie on w stanie wymierzoną mu karę grzywny uiścić.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. Koszty procesu</p>			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

4	<p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. W. kwotę 360 zł plus podatek VAT w oparciu o przepisy §17 ust. 2 pkt 1 oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (tj. Dz.U.2019 poz. 68)</p>	
5	<p>O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tj. z 1983 r., Dz.U. Nr 49, poz. 223 ze zm.). Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej oraz kosztów postępowania, którymi obciążył Skarb Państwa, mając na uwadze fakt, że brak jest dowodów świadczących o tym, że oskarżony jest w stanie uiścić te należności.</p>	
Podpis		